עגלה ערופה פרק תשיעי סוטה מה.

ויו"ו דושופטיך דריש ר' יהודה למגייניה להכיא עוד שנים: **בעליל לעיר.** במגולה ופשוט שאין עיר קרובה כו': **מפני.** דלא קתני מלך וכהן גדול דלא כר' אליעזר בן יעקב: **אי כרבי יהודה.** ממשה אי כרבי שמעון שלשה ולא בעי כולה סנהדרין: **מלאן זקן ממרא.** לב"ד הגדול שאינו נעשה ממרא אלא בב"ד של שבעים ואחד כדיליף בפרק קמא דסנהדרין (מ): **אבי פאגי.** כל שהוא בתוך היקף המילון של ירושלים קרוי בי פאגי. ולי נראה שהוא לשון מבישה כמו שקורין ציגל"א של עיר כמו חמור ובית פאגי (נ"מ דף ט.) בשטרידור"א בית ראש של אפסר קורין כן: **והמרה עליהן.** כלומר על מה שאמל מהם שם ואמרו לו ההלכה הלך לעירו והורה לעשות כדרך שהיה מורה בתחילה דהוה ליה ממרא על פיהם: **המקום.** המיוחד למשפט והוא לשכת הגזית: **דנפיק מינייהו כמה.** לבי פאגי דאינטרין לאשמועינן דפטור משום טעמא דמתן לב"ד: **דלמא הכי דאיכא גוופי כווסיה סבירא לה.** ומהיכא תימי לן מיוכא דאינטרין קרא למיפטריה: **שרך.** זה סנהדרין שיושבת בטיכורה של א"י: **אגן הספר.** שעשויין כאלי לגנה עגולה בגורת ישיבתן כדי שיהו כולן רואין זה את זה: **המזג.** כשיעור מזג שני חלקים מים ואחד יין ואף כאן צריך שיעמדו שניים: **על עיר.** על ירושלים: **אגיא כרב יוסף.** דאמר רבי אליעזר בן יעקב כולהו סנהדרי בעי: **מפני.** דיליף פרט לטמון רבי יהודה היא: **בשדה.** ושכחת עומר בשדה לרבי יהודה משמע בתוך השדה: **הסס מעייניה דקרא.** צריכין למדרשיה והכא מעייניה דקרא תדרוש ליה בני חלל כתיב כי ימצא חלל כל היכא דמשתכח ואפי' טמון הלכך על כרחך כי אתא בחדמה למעוטי טמון בא לדרוש ליה על פני האדמה דאי לרבוי לא אינטרין: **אף שכחה בגלוי.** והוה ממעט טמון ממשמעותא אי לאו

ר' אליעזר בן יעקב אומר זקנך זקן ממרא. (ג"ד דף מ.) אם אמר לך אל תשמע לו. אם אמר לך אל תשמע לו. אם אמר לך אל תשמע לו.